

BRALA/Veern #

Republika Hrvatska
Županijski sud u Zadru
Zadar, Borelli 9

PRIMLJENO

03 -10- 2022

KOTLAR & VIDOV
ODVJETNIČKO DRUŠTVO

Poslovni broj: 13 GŽ-754/2022-2

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

I

RJEŠENJE

Županijski sud u Zadru, u vijeću sastavljenom od sudaca Marina Grbića, predsjednika vijeća, Katije Hrabrov, sutkinje izjaviteljice i članice vijeća, te Željka Đerđa, člana vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice Stečajne mase iza Brala Trade d.o.o., u stečaju, Zadar, OIB: 68167380523, Poljanska 9, zastupane po upravitelju stečajne mase Edvinu Šimunovu, dipl. iur., a ovaj po punomoćnicima - odvjetnicima u Odvjetničkom društvu Kotlar&Vidov d.o.o. u Zadru, Zrinsko-Frankopanska 38, protiv tuženika Večernjeg lista d.d., OIB: 92276133103, Zagreb, Slavenska avenija IV, zastupanog po zakonskom zastupniku, a ovaj po punomoćniku Hrvoju Ladanu, odvjetniku u Zagrebu, Metalčeva 5/VIII, radi naknade štete, odlučujući o žalbama tužiteljice i tuženika protiv presude i rješenja Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-291/2017 od 16. svibnja 2022., u sjednici vijeća održanoj 6. rujna 2022.,

presudio je

Odbija se žalba tužiteljice Stečajne mase iza Brala Trade d.o.o., u stečaju, Zadar, kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-291/2017 od 16. svibnja 2022.

riješio je

I Uvažava se žalba tuženika Večernjeg lista d.d., Zagreb, preinačuje rješenje Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-291/2017 od 16. svibnja 2022. pod toč. I. izreke, tako da se u tom dijelu rješava:

Nalaže se tužiteljici Stečajnoj masi iza Brala Trade d.o.o., u stečaju, Zadar da tuženiku Večernjem listu d.d., Zagreb, naknadi parnični trošak u iznosu od 74.656,25 kn, odnosno 9.098,59 EUR sa zakonskom zateznom kamatom počev od 16. svibnja 2022. pa do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih za razdoblje dulje od godinu dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećano za tri postotna poena, koju stopu utvrđuje HNB, u roku od 15 dana, dok se zahtjev tuženika preko dosuđenog troška i zahtjev tužiteljice za naknadom parničnog troška u cijelosti odbijaju kao neosnovani.

II. Uvažava se žalba tužiteljice Stečajne mase iza Brala Trade d.o.o., u stečaju i ukida rješenje Općinskog suda u Zadru poslovni broj P-291/2017 od 16. svibnja 2022. pod toč. II. izreke.

Obrazloženje

1. Uvodno označenom presudom suđeno je:

"Odbija se kao neosnovan tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Dužan je tuženik Večernji list d.d. Zagreb, OIB: 92276133102 tužitelju Brala Trade d.o.o. na ime naknade štete isplatiti iznos od 212.358,85 kuna zajedno sa zakonskim zateznim kamatama po stopi od 17% godišnje, a koja visina stope zakonske zatezne kamate će se do isplate određivati za svako polugodište, uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke za osam postotnih poena odnosno na način određen člankom 29. Zakona o obveznim odnosima i to počam od dana donošenja presude pa do isplate."

2. Uvodno označenim rješenjem odlučeno je:

"I. Svaka stranka snosi svoj trošak.

II. Nalaže se tužitelju da na žiro račun ovog suda HR2523900011300000793, model HR00, poziv na broj 2-broj spisa predmeta deponira iznos od 100.000,00 kuna u roku od 8 dana radi osiguranja naplate parničnog troška."

3. Protiv citirane presude žalbu je izjavila tužiteljica pobijajući je zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, pobijana presuda preinači na način da se udovolji postavljenom tužbenom zahtjevu. U žalbi ističe kako mišljenje vještakinje Marije Franelić ima proturječnosti i nedostataka koji se nisu mogli otkloniti njezinim ponovnim saslušanjem (ista je tijekom postupka prestala obavljati dužnost vještaka), a sud je odbio prijedlog tužitelja za vještačenjem po drugim vještacima, čime je počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 261. st. 3. Zakona o parničnom postupku. Ista vještakinja je razmatrala cjelokupnu financijsku sliku tužiteljice iako je trebala razmotriti samo jednu sastavnicu i to pad prihoda od prodaje naftnih derivata i djelatnosti benzinske crpke. Naime, objavljeni članak utjecao je isključivo na količinu prodaje goriva i visinu prihoda od prodaje na benzinskoj crpki, ali ne i na sve druge tužiteljeve prihode, koje je ostvarivao u nekoliko desetaka djelatnosti kojima se bavio. Element koji nema veze s količinom prodajnog goriva, a utjecao je na rezultat vještačenja je "rast cijena goriva" u 2005., koji je uzrokovao prikaz viših prihoda i dobiti, te "prikrio" da je došlo do pada u ukupnoj prodajnoj količini goriva. Drugi elementi koji nemaju veze s količinom prodanog goriva na benzinskoj crpki, a uzeti su kao relevantni vještačenjem su računovodstveni standardi koje stvara samo društvo, a radi se o amortizaciji te financijskim rashodima kao što su kamate, tečajne razlike, troškovi poreza na dobit, troškovi osoblja, troškovi usluga nevezanih za prijevoz goriva i sl. Ukoliko vještakinja pad visine prihoda radi pada količine prodanog goriva nije mogla utvrditi "statičkom metodom" koju je koristila zbog nedostatka dokumentacije tada je

trebalo odrediti vještačenje po drugom vještaku drugom metodom. Pri tome se mogla koristiti i metoda mjerila, koja metoda uspoređuje prihod ili porast prihoda promatranog poslovnog subjekta i drugih poslovnih subjekata iz iste industrije u istom vremenskom razdoblju. Sud prvog stupnja oštetio je tužiteljicu i procesnu ravnopravnost kada je odbio prijedlog za provođenjem daljnjeg vještačenja i to pogotovo iz razloga jer je u postupku utvrđeno da sporni članak nije utemeljen na točnim činjenicama, da je objavljena pogrešna informacija imala utjecaj na poslovanje benzinske crpke tužiteljice, a sudski vještak Damir Uglešić je uspio u postupku, koristeći drugu prihvaćenu metodu vještačenja, odrediti koliko je goriva količinski manje prodano.

4. Tužiteljica je izjavila i žalbu protiv toč. II. izreke rješenja zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, a pobijano rješenje preinači, podredno da se isto rješenje ukine i predmet vrati sudu prvog stupnja na ponovan postupak. U žalbi ističe kako ne postoji zakonska osnova za određivanje osiguranja troškova temeljem Zakona o parničnom postupku, a niti u Ovršnom zakonu nije propisana osnova koja bi bila temelj za donošenje pobijanog rješenja. Povrijeđene su i odredbe Stečajnog zakona, budući da protivno odredbama tog Zakona o zakonski propisanom redoslijedu namirenja tražbina vjerovnika sud prvog stupnja određuje tužiteljici deponiranje iznosa od 100.000,00 kn za osiguranje troškova predmetnog parničnog postupka. Ujedno, sud prvog stupnja ni na koji način nije provjerio stanje stečajne mase, koja provjera bi rezultirala zaključkom o "realnoj opasnosti", već je samo površno procijenio da je sama činjenica što je tužitelj "stečajna masa" dovoljna da postoji "realna opasnost" da potencijalne troškove tuženik "nikada neće moći naplatiti". Ističe kako je potencijalna tražbina tuženika dodatno osigurana čl. 157. st. 1. Stečajnog zakona, jer o imovini tužiteljice u cijelosti odlučuje stečajni upravitelj.

5. Žalbu protiv toč. I. izreke rješenja izjavio je tuženik pobijajući ga zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, te kako se to zaključuje iz sadržaja žalbe i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži, rješenje u pobijanom dijelu preinači na način da se naloži tužiteljici isplatiti tuženiku parnični trošak u iznosu od 109.937,50 kn uvećano za zakonske zatezne kamate od donošenja odluke pa do isplate, kao i iznos od 54.612,00 kn na ime naknade troškova postupka, s obzirom na povučeni dio tužbe, uvećano za kamate koje teku od dana donošenja rješenja pa do isplate. U žalbi ističe kako je izreka rješenja u toč. I. izreke proturječna obrazloženju presude. Budući da je tužiteljica u cijelosti odbijena sa tužbenim zahtjevom to nema govora o djelomičnom uspjehu stranaka u sporu, jer je tuženik u cijelosti uspio u sporu, dok je tužiteljica u cijelosti izgubila spor. Ističe i kako uopće nije odlučeno o zahtjevu tuženika koji je postavljen s obzirom na to da je tužiteljica 19. studenoga 2010. povukla tužbu u iznosu od 527.641,15 kn, kada je zahtijevao da mu se dosudi parnični trošak specificiran u podnesku od 14. prosinca 2010. i to neovisno o ishodu spora.

6. Na žalbe nije odgovoreno.

7. Žalba tuženika i žalba tužiteljice izjavljene protiv rješenja su osnovane, dok žalba tužiteljice izjavljena protiv presude nije osnovana.

8. Tužiteljica u žalbi ukazuje na počinjenje bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 1. u vezi čl. 261. st. 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13 i 89/14 - dalje ZPP), koji se ovdje primjenjuje temeljem odredbe čl. 117. st. 1. Zakona o izmjenama i dopunama ZPP ("Narodne novine", broj 70/19 – dalje: ZID ZPP), koja, po ocjeni ovog drugostupanjskog suda nije počinjena pred sudom prvog stupnja, budući da će se u smislu navedene zakonske odredbe mišljenje drugih vještaka zatražiti ako u mišljenju jednog ili više vještaka ima proturječnosti ili nedostataka, ili se pojavi osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja, a ti se nedostaci ili sumnje ne mogu otkloniti ponovnim saslušanjem vještaka, što u konkretnom nije slučaj, a o čemu će kasnije biti riječ.

9. Po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, sud prvog stupnja nije počinio bitnu povredu odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. ZPP, na koju u žalbi sadržajno ukazuje tužiteljica, budući da pobijana presuda ima razloga o odlučnim činjenicama, dani razlozi su jasni i neproturječni, a o odlučnim činjenicama ne postoji proturječnost između onoga što se u razlozima presude navodi o sadržaju isprava i zapisnika o iskazima danim u postupku i samih tih isprava i zapisnika, slijedom čega se ista može ispitati.

10. Prvostupanjski sud nadalje, nije počinio niti bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 2., 4., 8., 9., 13. i 14. ZPP, na koje ovaj drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, temeljem čl. 365. st. 2. istoga Zakona.

11. Predmet spora je zahtjev tužiteljice da joj tuženik na ime naknade štete u vidu izmakle koristi, koju štetu joj je pričinio objavom članka od 10. lipnja 2005., a kojim je objavio netočnu informaciju o (ne)kvaliteti goriva na benzinskoj postaji tužiteljice, da isplati iznos od 212.358,85 kn, budući da postoji uzročna veza između objave spornog članka i pada prometa na toj postaji zbog smanjenog broja kupaca.

12. Odredbom čl. 21. st. 1. Zakona o medijima ("Narodne novine", broj 59/04 - dalje ZM) propisano je da nakladnik koji informacijom objavljenom u mediju prouzroči drugome štetu dužan ju je naknaditi, izuzev u slučajevima propisanim ovim Zakonom.

13. Šteta je umanjeње nečije imovine ili sprječavanje njezina povećanja (materijalna šteta) te nanošenje drugom fizičkog ili psihičkog bola ili straha (nematerijalna šteta). Na utvrđivanje odgovornosti za naknadu štete primjenjuju se propisi o obveznim odnosima, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno (st. 2. i 3. čl. 21. ZM).

14. Tužitelj tvrdi da mu je objavom spornog članka od 10. lipnja 2005. godine nastala materijalna šteta u obliku izmakle dobiti.

15. Prema odredbi čl. 21. st. 6. ZM postojanje pretpostavki odgovornosti za štetu dokazuje tužitelj, dok postojanje pretpostavki za oslobođenje od odgovornosti za štetu iz stavka 4. istog članka dokazuje tuženik.

16. Sud prvog stupnja je, na temelju izvedenih dokaza i postupajući po ukidnom rješenju ovog drugostupanjskog suda poslovni broj GŽ-110/17 od 14. veljače 2017., utvrdio da je tuženik, nakon ispitivanja kvalitete goriva na pedeset benzinskih postaja diljem Republike Hrvatske, dao prikaz pet najlošijih benzinskih crpki, po kojem je crpka tužiteljice prikazana na drugom mjestu i označena na karti Republike Hrvatske pod brojem dva i crvenom markicom te informaciju da se radi o crpki s nedozvoljenom razinom sumpora u Eurosuperu 95, kao nakladnik, objavio u spornom članku u Večernjem listu dana 10. lipnja 2005. i time objavio netočnu informaciju, budući da na postaji tužiteljice u ponudi derivata takvog goriva uopće nije bilo.

16.1. Međutim, polazeći od rezultata provedenog vještačenja po vještakinji financijske struke Mariji Franelić, dipl. oec., sud prvog stupnja je utvrdio da je u razdoblju poslovanja društva u godinama od 2002. do 2010. dolazilo do oscilacija u visini prihoda na međusobnoj godišnjoj razini, kako prije, tako i nakon objave spornog članka, te oscilacija u visini financijskih pokazatelja koji se koriste za usporedbu poslovanja društva po godinama, a čiji su izračuni nužni za davanje ocjene usporedbe poslovanja, kao i da trend kretanja poslovanja tužiteljice nije jednosmjernan kako prije, tako niti nakon objave spornog članka, budući da je dolazilo do pada i rasta prihoda na godišnjem nivou prije spornog članka i do pada i rasta prihoda nakon spornog članka, te da je neto profitna marža opadala i rasla i prije i nakon spornog članka, slijedom čega smatra kako tužiteljica nije dokazala da je objavljivanje spornog članka utjecalo na financijsko poslovanje prvotno označenog tužitelja u određenom razdoblju nakon objave spornog članka.

17. Iz spisa predmeta proizlazi kako je sud prvog stupnja proveo vještačenje po vještaku financijske struke Damiru Uglešiću, dipl. oec., koji je izvršio analizu poslovanja tužiteljice u godinama 2004. i 2005. te utvrdio da je u 2005. došlo do pada prodaje naftnih derivata u odnosu na 2004. na benzinskoj postaji tužiteljice kako količinski, tako i vrijednosno, a razliku neprodanih količina utvrdio je na način da je za 2005. pretpostavio istu prodaju kao i u 2004., s tim da su zbog smanjenja prodaje naftnih derivata posredno značajno smanjeni i ostali prihodi od djelatnosti koje se odvijaju na samoj benzinskoj postaji, slijedom čega je neto izmaklu dobit tužiteljice za razdoblje od lipnja do prosinca 2005. utvrdio u iznosu od 212.358,85 kn.

18. Prema odredbi čl. 189. st. 3. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 53/91, 73/91, 3/94, 7/96 i 112/99 - dalje ZOO), koji se ovdje primjenjuje temeljem odredbe čl. 1163. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine", broj 35/05 i 41/08), pri ocjeni visine izmakle koristi uzima se u obzir dobitak koji se mogao osnovano očekivati prema redovnom toku stvari ili prema posebnim okolnostima, a čije je ostvarenje spriječeno štetnikovom radnjom ili propuštanjem.

18.1. Pod redovnim tijekom stvari kod utvrđivanja visine izmakle dobiti podrazumijevaju se okolnosti u kojima je oštećenik uobičajeno radio, tj. uzimaju se u obzir njegove subjektivne prilike u objektivnim okvirima.

19. S obzirom da vještak Damir Uglešiću svom nalazu i mišljenju nije dao ocjenu poslovanja tužiteljice u razdoblju prije 2004. da bi se moglo zaključiti o eventualnom trendu pada ili povećanja prodaje naftnih derivata i s tim u vezi poslovanja kafića i dućana koji se nalaze u okviru benzinske postaje do tada (2004.), odnosno da bi se

moglo zaključiti je li pad prodaje u drugom dijelu 2005. posljedica u cijelosti objave teksta tuženika od 10. lipnja 2005. i u kojoj mjeri ili je i do tada (u godinama prije 2004. koju vještak uzima za usporedbu) uočen takav trend i iz kojih razloga i da li se nastavak tog trenda (pada prodaje) mogao očekivati i u narednim godinama i pored objave spornog teksta, to je sud prvog stupnja postupajući po uputi iz ukidne odluke ovog drugostupanjskog suda donesene pod poslovnim brojem GŽ-110/2017 od 14. veljače 2017., odredio izvođenje novog vještačenja po vještakinji financijske struke Mariji Franelić, dipl. oec.

20. Vještakinja Marija Franelić izvršila je analizu poslovanja prednika tužiteljice na godišnjim razinama od 2002. do 2010. te zaključila da je u tom razdoblju dolazilo do oscilacija u visini prihoda na međusobnoj godišnjoj razini, kako prije, tako i nakon objave spornog članka, kao i oscilacija u visini financijskih pokazatelja koji se koriste za usporedbu poslovanja društva po godinama, a čiji su izračuni nužni za davanje ocjene usporedbe poslovanja, budući da jednostavna usporedba samo prihoda ne bi bila dostatna za potpuno razumijevanje poslovanja subjekta, s tim da je variranje visine financijskih pokazatelja nastalo zbog variranja visine iskazanih pojedinih troškova koji utječu na njihov izračun, pri čemu se misli na troškove prodane robe, troškove zaposlenih, amortizacije i ostalih operativnih rashoda, kao i financijskih prihoda i rashoda, te izvanrednih prihoda i rashoda. Zbog velikih fluktuacija u poslovanju društva trend kretanja poslovanja nije bio jednosmjernan kako prije, tako niti nakon objave spornog članka, budući da je neto profitna marža opadala i rasla i prije i nakon spornog članka te je utjecaj povećanja rasta i smanjenja pojedinih troškova utjecao na neto profitnu maržu, a ne samo povećanje ili smanjenje prihoda do kojih je dolazilo.

20.1. Vještakinja je, a s obzirom na istaknute prigovore tužiteljice, saslušana na ročištu te je u cijelosti ostala kod svog nalaza i mišljenja, osim u jednom segmentu koji ne mijenja rezultat njenog nalaza (radilo se o tiskarskoj omašci). U odnosu na nalaz i mišljenje vještaka Damira Uglešića istaknula je kako se istim nije mogla poslužiti, jer su u dokumentaciji samo bilješke za završni račun za 2005. u kojoj se vidi struktura goriva, dok je za 2004. vještak Uglešić izračun radio tako da strukture prihoda vezanu za gorivo iz 2004., kao niti za druge godine što su tražene u tom prilogu u nalazu nema te se istim nije mogla poslužiti. Također nalaz Aljoše Šestanovića koji je dostavljen uz prigovor tužiteljice da isto obrađuje samo 2004. i 2005. utvrđivanjem prihoda na način da za 2004. kaže da nije vođena detaljna analiza pa se onda 2005. pretpostavlja da bi i 2004. trebala biti u omjerima koji su utvrđeni za 2005., a što njoj kao vještakinji nije dovoljna dokumentacija.

20.2. Vještakinja je predložila da joj se dostavi završni račun za sve praćene godine sa analitičkim bruto bilancama, jer analitička bruto bilanca govori o svim stavkama pojedinačno, a završni račun daje podatak zbirno. Dakle, trebala bi imati trgovačku knjigu koja mora sadržavati svoje ulazne kalkulacije, cijene i prodaju i tada se mogu usporediti dani prodaje prije spornog članka i poslije spornog članka. Vještakinja je na ročištu navela da je ona odradila konkretne pokazatelje iz završnih računa i sačinila jednu opću analizu za tužiteljicu, a da bi mogla prikazati prodaju naftnih derivata i prihode od djelatnosti povezanim sa prodajom na benzinskoj postaji trebalo je dostaviti analitičke kartice i bruto bilancu da se vidi vrijednost iz tih kartica

koja se odnosi na to mjesto prodaje goriva, odnosno trgovačka knjiga, jer bi se mogli utvrditi periodi prodaje.

21. Tužitelj je dostavio karticu artikala goriva za razdoblje od lipnja 2004. do prosinca 2006., za koju dokumentaciju je vještakinja navela da nije dovoljna, potpuna niti sveobuhvatna i temeljem iste ne može provesti analitiku prihoda, odnosno izvršiti usporedbu podataka i poslovanja.

22. Pravilno, i po ocjeni ovog drugostupanjskog suda, sud prvog stupnja prihvaća nalaz i mišljenje vještakinje Marije Franelić kao objektivan i dan u skladu s pravilima strule, budući da u njenom vještačenju nema proturječnosti, nedostataka niti se pojavila osnovana sumnja u pravilnost danog mišljenja. Naime, vještakinja je svoj nalaz i mišljenje izradila sukladno financijskoj dokumentaciji koju je u spis dostavila tužiteljica, svoju analizu poslovanja društva izradila je na godišnjim razinama od 2002. do 2010., koje razdoblje je dovoljno za ocjenu poslovanja prednika tužiteljice u razdoblju prije objave spornog članka i nakon njegove objave, te je pri tome imala u vidu sve okolnosti koje su mogle utjecati na poslovanje prednika tužiteljice kroz cijelo to razdoblje.

22.1. S obzirom na ovakav nalaz i mišljenje vještakinje Franelić, koji je detaljan i iscrpan te izrađen na temelju raspoložive financijske dokumentacije koju je dostavio tuženik, te činjenicu da tuženik ne raspolaže sa ostalom dokumentacijom (trgovačkom knjigom koja sadržava ulazne kalkulacije, cijene i prodaju radi usporedbe dana prodaje prije spornog članka i poslije spornog članka) temeljem koje bi se mogla provesti analitika prihoda, odnosno izvršiti usporedba podataka i poslovanja, a ne postoji sumnja u pravilnost danog mišljenja vještakinje Franelić, to je ocjena ovog drugostupanjskog suda da je pravilno sud prvog stupnja odbio prijedlog tužiteljice za provođenjem novog vještačenja u predmetu.

22.2. Kako iz nalaza i mišljenja vještakinje Franelić proizlazi da je u razdoblju poslovanja društva u godinama od 2002. do 2010. dolazilo do pada i rasta prihoda te da je neto profitna marža opadala i rasla na godišnjem nivou i prije spornog članka i nakon spornog članka, da su u razdoblju 2002. do 2005. poslovni prihodi društva imali trend smanjenja, pa su tako poslovni prihodi društva bili manji u 2002. u odnosu na 2003., bruto marža je smanjena 2004. u odnosu na 2003., no povećana je u 2005. u odnosu na prethodnu 2004., a poslovanje u razdoblju od 2005. do 2010., kada se isključi 2007. kada su prihodi smanjeni, prema pokazateljima uspješnosti ima trend rasta, to je ocjena ovog drugostupanjskog suda kako objavljivanje spornog članka nije utjecalo na financijsko poslovanje prednika tužiteljice.

23. Stoga je na potpuno i pravilno utvrđeno činjenično stanje pravilno primijenio materijalno pravo kada je odbio tužbeni zahtjev tužiteljice.

24. Slijedom iznesenog valjalo je, temeljem čl. 368. st. 1. ZPP, odbiti žalbu tužiteljice kao neosnovanu i potvrditi pobijanu presudu suda prvog stupnja.

25. Međutim, pogrešno je sud prvog stupnja primijenio odredbu čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", broj 148/11 – pročišćeni tekst, 25/13,

89/14 i 70/19 - dalje ZPP/19), koji se ovdje primjenjuje temeljem odredbe čl. 117. st. 3. ZID ZPP, prilikom donošenja odluke o troškovima postupka.

25.1. Naime, tuženik je u cijelosti uspio u sporu, slijedom čega mu je po odredbi čl. 154. st. 1. ZPP/19 valjalo priznati trošak za zastupanje po punomoćniku iz redova odvjetnika i to, s obzirom na početnu vrijednost predmeta spora u iznosu od 740.000,00 kn, po 740 bodova za pristup na ročišta od 25. studenoga 2009., 12. siječnja 2010. i 15. veljače 2010., te za sastav podneska od 25. studenoga 2010., zatim s obzirom na smanjenu vrijednost predmeta spora u iznosu od 212.358,85 kn po 250 bodova za pristup na ročišta od 15. prosinca 2010., 7. veljače 2011., 14. ožujka 2011., 3. srpnja 2017., 3. listopada 2017., 20. studenoga 2017., 24. siječnja 2018., 13. veljače 2018., 20. svibnja 2021. i 7. ožujka 2022., zatim 312,5 bodova za sastav žalbe od 17. lipnja 2011., te po 50 bodova za sastav neobrazloženih podnesaka od 28. siječnja 2010., 15. prosinca 2010. 6. prosinca 2017. i 17. siječnja 2022., što uz vrijednost boda od 10,00 kn te PDV od 25% ukupno iznosi 74.656,25 kn, odnosno 9.098,59 EUR (čl. 48. st. 1. Zakona o uvođenju eura kao službene valute u Republici Hrvatskoj ("Narodne novine", broj 5722 i 88/22 - ispravak).

25.2. Tuženiku u trošak nije priznat sastav ostalih podnesaka, budući da isti nisu bili nužni za vođenje postupka, odnosno u istima su se ponavljali do tada već izneseni navodi.

26. Slijedom iznesenog valjalo je, temeljem čl. 380. toč. 3. ZPP, uvažiti žalbu tuženika, preinačiti rješenje suda prvog stupnja pod toč. I. izreke i u tom dijelu odlučiti kao pod toč. I. izreke ovog drugostupanjskog rješenja.

27. Pobijanim rješenjem pod toč. II. izreke sud prvog stupnja naložio je tužiteljici da na račun prvostupanjskog suda deponira iznos od 100.000,00 kn radi osiguranja naplate parničnog troška, smatrajući da su za to ispunjene zakonske pretpostavke, budući da je prvotno označeni tužitelj brisan iz sudskog registra, a postupak preuzela stečajna masa, pa postoji realna opasnost da tuženik nikada neće moći naplatiti svoje troškove.

28. Takva odluka suda prvog stupnja u pogledu osiguranja naplate parničnih troškova nema uporišta u odredbama ZPP, dok odredbe Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 57/96, 29/99, 42/00, 173/03, 88/05, 67/08, 139/10, 125/11, 150/11, 154/11 i 12/12), pa ni Ovršnog zakona ("Narodne novine", broj 112/12, 25/13, 93/14, 73/17 i 131/20), na koje se u prijedlogu poziva tuženik, reguliraju troškove postupka u svezi s određivanjem i provedbom ovrhe i osiguranja i ne odnose na troškove parničnog postupka.

29. Zbog navedenog valjalo je, temeljem odredbe čl. 380. toč. 3. ZPP, uvažiti žalbu tužiteljice i ukinuti rješenje suda prvog stupnja u dijelu pod toč. II. izreke.

Zadar, 6. rujna 2022.

Predsjednik vijeća

Marin Grbić

Dokument je elektronički potpisan:

MARIN GRBIĆ

Vrijeme potpisivanja:

12-09-2022

13:53:49

DN:
C=HR
O=ŽUPANIJSKI SUD
2.5.4.97=#130D48523937343635333031373231
L=ZADAR
S=GRBIĆ
G=MARIN
CN=MARIN GRBIĆ

Broj zapisa: **eb311-691a1**

Kontrolni broj: **09e3d-5b5b3-237c3**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=MARIN GRBIĆ, L=ZADAR, O=ŽUPANIJSKI SUD, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.